

אין אדם נטהר לעולם אלא בדברי תורה

**וְתָא חַוִּי, לָא אֶתְדַכִּי בַר נָשׁ לְעַלְמִין, אֶלָּא בְּמַלְיִן
דְּאֹרְרִיתָא** ובא וראה אין אדם נטהר לעולם אלא בדברי תורה. **בְּגִינִי**

כְּדִ מְלִין דְּאֹרְרִיתָא לָא מְקַבְּלִין טוּמְאָה ולכן דברי התורה לעולם אינם מקבלים טומאה, **בְּגִין דְּאִיהִי (משלי ג) קַיִמָּא לְדַפְּאָה לְאֵלִין מְסַאֲבִי** לפי שהתורה עומדת לטהר ולזכך לאותם הטמאים מעוונותיהם,

וְאַסּוּתָא בְּאֹרְרִיתָא אֶשְׁתַּכַּח ורפואת הגוף מתחלואיו ורפואת הנפש מחולאת החיצונים נמצאת בתורה. **דְּכַתִּיב, רַפְּאוּת תְּהִי לְשַׁרְדִּי וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֵיךָ** התורה תהיה רפואה לטבורך ומוח לעצמותיך [ו].

וְדַכּוּתָא אֶשְׁתַּכַּח בְּאֹרְרִיתָא, דְּכַתִּיב והטהרה נמצאת בתורה שנאמר, (תהלים יט) **יִרְאֵת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד. מַאי עוֹמֶדֶת לְעַד** מהו עומדת לעד. **דְּקַיִמָּא תְּדִירָא בְּהוּא**

אור הרשב"י

בתורה. שנאמר "כי לויית חן הם". החש בראשו יעסוק בתורה. שנאמר "כי לויית חן הם לראשיך" חש בגרונו יעסוק בתורה. שנאמר "וענקים ותכשיט שנותנים על הצואר" לגרגרותיך". חש במעיו יעסוק בתורה. שנאמר "רפאות תהי לשרך" ולטבורך. חש בעצמותיו יעסוק בתורה. שנאמר "ושקוי לעצמותיך". חש בכל גופו יעסוק בתורה. שנאמר "ולכל בשרו מרפא".

עוונו ביסורים, עוד תמצא לו כפרה הגיונו תמיד בתורה ויגיעתו בה, כאשר אמרו חז"ל אם יתכפר עוון בית עלי בזבח ובמנחה, בזבח ובמנחה אין מתכפר אבל מתכפר בדברי תורה וכו', והנה כי התורה רפואה לכל מחלה נחלה מאוד, על כן כתוב מרפא לשון עין חיים עכ"ל.

[ו] ובגמרא ערובין נד. אמר רבי יהושע בן לוי: המהלך בדרך ואין עמו בן לוייה יעסוק

הלימוד היומי

דְּכִיּוֹתָא, וְלֹא אֶתְעָדִי מִנִּיהּ לְעֶלְמִין שעומדת היא לעד באותה הטהרה ואינה מתבטלת ממנו לעולם.

ע"י לימוד התורה האדם קונה קדושה וטהרה

אָמַר לִיהּ יְרֵאת יְהוָה יְהוּה פְּתִיב, וְלֹא תוֹרָה שאל רבי חייא את רבי יוסי אמרת שהטהרה בתורה והפסוק שהבאת לזה הוא 'יראת ה' טהורה' ולא 'תורת ה' טהורה'. **אָמַר לִיהּ, הֲכִי הוּא וְדָאִי** השיב לו רבי יוסי כך הוא ודאי שיראת ה' שבפסוק זה היא התורה, **דְּהֵא אֹרְיִיתָא מְפֻטְרָא דְגְבוּרָה קָא אֶתְיִיא** כי התורה גם כן מצד הגבורה היא כמו שכתוב 'אש דת למו' והיא בחינת יראה ולכן קרא לה יראת ה'. **אָמַר לִיהּ, וּמְהֵתָם נְפֻקָא, מְהֵכָא נְפֻקָא** שאל רבי חייא את רבי וכי יראת ה' יצאה מהגבורות והלא מחכמה היא יצאה, **דְּכְתִיב, (תהלים קיא) יְרֵאשִׁית חֲכָמָה יְרֵאת יְהוָה וְכְתִיב יְרֵאת יְהוָה טְהוֹרָה** והיינו שהדבר הראשון שהתגלה מהחכמה היא יראת ה' ועליה נאמר שהיא טהורה, וחכמה היא בימין וגבורה היא בשמאל ואם כן חזרה קושיא למקומה שיראת ה' טהורה אינה בחינת התורה אלא בחינת המלכות הנקראת יראה הנמשכת מחכמה ונקראת יראה כיון שהיא דין **וְאֹרְיִיתָא קְדֻשָּׁה אֶתְקָרִי, דְּכְתִיב** והתורה שהיא בתפארת לא נקראת טהורה אלא קדושה כמו שכתוב **כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה, וְדָא אֹרְיִיתָא, דְּהֵיא שְׂמָא קְדִישָׁא עֲלָתָהּ** וזו התורה שהיא שם קדוש עליון. **וְעַל דָּא, (דף פ"א ע"א) מֵאֵן דְּאֶשְׁתַּדְּל בָּהּ אֶתְדְּכִי** ועל כן מי שעוסק בתורה הקדושה מיד הוא נטהר

הלימוד היומי

מעוונותיו מצד המלכות שהיא טהורה כי הטהרה היא הפתח ליכנס באצילות, וּלְבַתָּר
 אֶת־קֹדֶשׁ ואחר שהוא מוסיף עוד לימוד תורה לשמה בטהרה בעמל ויגיעה הוא גם
 מתקדש וְכִתִּיב קְדוּשִׁים תִּהְיוּ קְדוּשִׁים הָיוּ לֹא פְתִיב,
 אֲלֵא תִהְיוּ. תִּהְיוּ וְדָאֵי ולא כתוב קדושים היו שפירושו מיד היו קדושים עם
 כניסתכם לתורה אלא קדושים תהיו לעתיד, כי אחר שתוסיפו לימוד תורה לשמה בטהרה
 תהיו גם קדושים. אָמַר לִיהִ הֵכִי הוּא, וּמִקְרָא פְתִיב אמר לו רבי
 יוסי לרבי חייא כך הוא כמו שאמרת ומקרא מלא הוא, (שמות יט) וְאַתֶּם תִּהְיוּ
 לִי מִמְלַכֶת כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ, וְכִתִּיב אֵלֶּה הַדְּבָרִים וְגוֹ'
 כי בתחילה תהיו ממלכת כהנים והיינו על ידי טהרתכם מצד המלכות, וגוי קדוש בקדושה
 מצד ז"א וזהו מה שהסמיך לו 'אלה הדברים' כי כל זה הוא על ידי דברי התורה שמקנה
 לאדם העוסק בה טהרה וקדושה.

תָּאנָא, קְדֻשָּׁה דְּאוֹרֵייתָא, קְדֻשָּׁה דְּסְלִיקַת עַל פְּלִ
 קְדוּשִׁין למדנו כי קדושת התורה היא קדושה העולה על כל הקדושות
 ואפילו אם יעשה אדם מעשים טובים לאין קץ, העוסק בתורה מתקדש בקדושה עליונה
 יותר. וְקְדוּשָּׁה דְּחֻכְמַתָּא עֲלֵאָה סְתִימָא, סְלִקָא עַל פְּלֵא
 וקדושת חכמת הקבלה שהיא מחכמה עליונה הסתומה דאצילות, היא עולה על כולם אפילו
 על קדושת פשטי התורה שהיא בז"א. אָמַר לִיהִ אמר לו רבי חייא לרבי יוסי לֵאוּ
 אוֹרֵייתָא בְּלֵא חֻכְמַתָּא, וְלֵאוּ חֻכְמַתָּא בְּלֵא אוֹרֵייתָא
 אין פשטי התורה שבז"א בלא תורת הנסתר שהיא בחכמה ולא חכמת התורה שבנסתר בלא
 פשטי התורה שבז"א כי שורש הכל הוא החכמה המשפיע בז"א ונמצא שתורת הנסתר היא
 הלימוד היומי

